

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27.07.2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Heleny Przybylové a přísedících Hany Alušíkové a Mgr. Filipa Santini,

takto:

Obžalovaný

■ ■

nar. ■ v ■ trvale bytem ■,

j e v i n e n,

že dne 27.7.2022 kolem 19. hodiny odvezl svým osobním vozidlem zn. Seat Altea, RZ: ■ nezl. ■ nar. ■, jejíž věk znal, na vyhlídku za obcí ■ okr. ■ a když poškozená stála před přední částí vozidla, začali se pošťuchovat, obžalovaný ji osahával na těle, líbali se spolu, následně ji za ruku odtáhl k zadním dveřím vozidla, na výzvu obžalovaného si poškozená svlékla kalhoty, on ji otočil a strčil do vozidla, sundal jí spodní kalhotky a vykonal s ní vaginální soulož, čemuž se poškozená nebránila ani neučinila nic, z čehož by byl zřejmý její vážně míněný nesouhlas s konáním obžalovaného, ačkoliv jí v takovém projevu vůle nic nebránilo,

t e d y

vykonával soulož s dítětem mladším patnácti let,

č í m ž s p á c h a l

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a

o d s u z u j e s e

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný ■■■■■ povinen zaplatit poškozené ■■■■■ nar. ■■■■■ trvale bytem ■■■■■ okr. ■■■■■ náhradu nemajetkové újmy v penězích v částce **50.000,- Kč** s tím, že se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích se poškozená dle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalobou státního zástupce podanou v projednávané věci soudu dne 12.4.2023 bylo obžalovanému kladeno za vinu jednání popsané ve výroku rozsudku s tím rozdílem, že poškozená dle skutkové věty obžaloby měla obžalovanému při jeho počátečním jednání uhýbat, říkat, ať toho nechá, projevovat nesouhlas s jeho konáním a od dalšího odporu měla upustit ze strachu z obžalovaného a jelikož její předchozí odpor nebyl účelný. Jednání pak bylo v obžalobě právně kvalifikováno jako zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Po provedeném hlavním líčení soud dospěl k závěru o prokázání skutkového stavu tak, jak je uveden ve výroku rozsudku, a jednání právně kvalifikoval jako zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku.
2. Obžalovaný v průběhu celého řízení popíral, že by se předmětného jednání dopustil. Uvedl, že s poškozenou ■■■■■ se seznámili cca tři týdny či měsíc před stíhanou událostí, bavili se jako kamarádi a psali si přes Instagram. Obžalovaný uvedl, že věk poškozené znal, neboť mu řekla, že je jí ■■■■ let. Na 27.7.2022 se domluvili, že obžalovaný pro poškozenou přijede a popovídají si. Poškozenou vyzvedl u ■■■■■ a jeli spolu jeho autem nad ■■■■■ na vyhlídku, cestou si normálně povídali. Zde vystoupili z auta a chtěli si dát cigaretu, „dělali srandičky, pošťuchovali se a postrkávali“, toto dělali vzájemně, rozhodně se nejednalo o nic násilného. Pak se vzájemně objali, začali se líbat a osahávat po těle, on poškozenou osahával na prsou a na zadku, ale dělo se to přes oblečení, resp. si sahali pod kalhoty, ale přes spodní prádlo. Pak obžalovaný uvedl, že si uvědomil, že je poškozená příliš mladá a nějak vzájemně vše ukončili a dál se nic nedělo. Obžalovaný odvezl poškozenou zpět pod ■■■■■ zde se rozloučili a jejich vztah už nijak nepokračoval. Následně nebyli v kontaktu, což obžalovaný zdůvodňoval tím, že neměl čas, neboť měl hodně práce. Později ještě komunikovali přes Instagram ohledně havárie vozidla, kterou měl obžalovaný, a poškozená mu mimo jiné psala, že „má v posteli volno“. Obžalovaný tak kromě výše uvedeného intimního sblížení s poškozenou ve formě objímání, líbání a dotýkání se přes

oděv popřel jakýkoliv jiný kontakt, zejména pak pohlavní styk s poškozenou, k němuž dle něj tehdy ani jindy nedošlo.

3. Jednání obžalovaného soud považuje za prokázané zejména výpověďmi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] která byla provedena postupem dle § 102 odst. 2 trestního řádu přehráním záznamu o její výpovědi z přípravného řízení, výpovědí její matky sv. [REDAKCE] [REDAKCE] a dále výpověďmi dalších svědků, a to [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] u nichž soud v hlavním líčení přečetl dle § 102 odst. 2 trestního řádu, příp. se souhlasem stran dle § 211 odst. 1, resp. § 211 odst. 6 trestního řádu protokoly o jejich výpovědích, resp. úřední záznam o podaném vysvětlení z přípravného řízení.
4. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] popsala obdobně jako obžalovaný jejich seznámení a uvedla, že si vzájemně psali přes Instagram, když již zde se vyskytly ze strany obžalovaného určité „narážky na sex“ v podobě, že jí „zaučí“, na což ona reagovala zasíláním „smajlíků“ či slovy jako „to víš, že jo“. Předmětného dne byli domluveni, že jí obžalovaný vyzvedne u [REDAKCE] což se stalo, a jeli spolu jeho autem na vyhlídku nad [REDAKCE] Když zde vystoupili z auta, tak stáli před čelní kapotou vozidla a obžalovaný se k ní začal přibližovat, různě na ní sahal a ona tomu uhýbala, neboť toto nechtěla, nebylo jí to příjemné. Pak uvedla, že již neměla kam uhnout, byla opřena o kapotu a on byl před ní, sahal jí na prsa a zadek, potom jí odtáhl k zadním dveřím auta, tam jí řekl, ať si svlékne kalhoty, což učinila. K tomuto uvedla, že vůbec nevěděla, co má dělat, nevěděla, co přijde, a měla strach a neměla kam utéct, protože by to bylo marné. On jí sundal triko a „hodil jí na zadní sedačky“ a pak viděla v odraze skla vozidla, že má stažené kalhoty a „proved to, co proved“. K dotazům vyslyšající poškozená upřesnila, že jí obžalovaný zasunul penis do pochvy a vykonával soulož, dle jejího odhadu 15-20 minut, při souloži už na ní jinak nesahal. Použil kondom, který asi potom zahodil, měla pocit, že vidí ten pohyb rukou (zahazování). Při spontánní výpovědi se poškozená příliš nevyjádřila k užitému násilí či k popisu svého odporu, uvedla pouze to, co bylo konstatováno výše, tedy že jí měl za ruku obžalovaný přitáhnout k zadním sedačkám a hodit na zadní sedačky, později upřesnila, že zůstala v podstatě ohnutá přes zadní sedačky, ležela na břiše. Pokud byla podrobněji dotazována na projevy své obrany navenek, tak uvedla, že obžalovanému řekla, ať toho nechá a že jí to není příjemné, už v počáteční fázi, když byla opřena o auto, nicméně současně uváděla, že při tom koukala do mobilního telefonu a „projížděla Instagram“. Poškozená vypověděla, že se snažila obžalovanému uhýbat, odstrčila mu ruku, když jí lechtal. Než jí strčil do auta, tak mu řekla, že to nechce, že je jí [REDAKCE] a že nemůže, ale na to obžalovaný nereagoval. Po skončení soulože jí měl obžalovaný říct, aby se oblékla a odvezl jí zpátky, aniž by nějak komunikovali. Poškozená uvedla, že se s obžalovaným setkala ještě několik dní poté, když měl přijet na společnou akci s kamarády a přes Instagram se jí ptal, zda má přijet; ona to brala tak, že nezáleží jen na ní, ale i na ostatních, kteří jí říkali, ať obžalovaný klidně přijede, takže mu v tomto smyslu odpověděla a viděli se, nicméně ona s ním moc nekomunikovala. Později se svěřila svým kamarádkám [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] a s větším časovým odstupem i své matce, s níž pak začali situaci řešit. Matce se svěřila, když měla problémy se svou kamarádkou [REDAKCE] které spolu rozebíraly, a v návaznosti na to jí řekla, že by jí chtěla říct ještě něco dalšího. Matka v tu chvíli odhadla, o co by mohlo jít, a sama se jí zeptala, takže ona jí to jen odkývala. Poškozená se pak vyjádřila ke svým psychickým problémům, které měla již před projednávaným skutkem, kdy se sebepoškozuje a uvedený problém řeší se svou psycholožkou.
5. Matka poškozené, sv. [REDAKCE] [REDAKCE] popsala, jak se o věci dozvěděla. Uvedla, že to bylo 17.11.2022, když její dcera [REDAKCE] přišla domů uplakaná a líčila neshody se svou kamarádkou [REDAKCE] [REDAKCE] S matkou a babičkou, která u toho také byla, toto rozebíraly a [REDAKCE] jí řekla, že by jí chtěla říct ještě něco dalšího. Na to reagovala svědkyně tak, že se přímo zeptala: „doufám, že to není to, že jsi přišla o panenství“, což jí poškozená odkývala a přímo sdělila, že to nebylo z její vůle, dobrovolně. Svědkyně připustila, že poškozená má delší dobu trvající psychické problémy, proto s ní v tu chvíli událost podrobně nerozebírala, domluvily se, že poškozená to nejprve probere se svou psycholožkou a pak sdělí matce, zda to ona sama bude chtít nějak řešit

(tedy oznámit čin policii). Svědkyně uvedla, že zaznamenala o letních prázdninách, že v partě kolem poškozené přibyl nějaký [REDAKCE] později už o něm dcera vůbec nemluvila. K dané události jí poškozená řekla, že s obžalovaným jeli nad [REDAKCE] tam se pošťuchovali, neví, zda uváděla, že se políbili, osahávali se na zadku a nohou, a pak mělo dojít k tomu, že jí měl vzít k autu, otevřít zadní dveře a tam jí přikázat, ať si sundá kalhoty s tím, že ty si tedy sundala sama. Řekla jí dále, že dotyčného odstrkávala a říkala, že to nechce, ale že z něj měla strach. Strach byl odůvodněn tím, že obžalovaný byl takový „frajírek“ a asi se „nebál někoho uhodit“. Dále matce poškozená sdělila, že s ní měl obžalovaný pohlavní styk, který ale ona nechtěla a na její dotaz, zda měl kondom, odpověděla kladně. Když se jí matka ptala, proč jí danou událost nesvěřila dříve, tak uváděla, že věděla, že matka bude smutná a našťvaná. Sv. [REDAKCE] upřesnila, že její dcera již v době předchozí navštěvovala psycholožku, neboť měla psychické problémy, jelikož jí zemřel otec, dále měla problémy se šikanou ve škole a vše vyústilo v její sebepoškozování. Svědkyně uvedla, že když si zpětně procházela fotky, tak zjistila, že předmětného dne poškozená pořídila fotografii své končetiny s čerstvými řeznými ranami.

6. Obdobně jako matka poškozené se i další svědci – její kamarádi vyjadřovali k tomu, co jim k události měla říct samotná poškozená. Sv. [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že ten den, co se to mělo udát, byli venku společně s poškozenou a [REDAKCE] ona odjela s otcem domů a pak jí někdo volal nebo říkal, že poškozená měla s obžalovaným ještě někam jet a že jí to [REDAKCE] rozmlouvala. Asi po týdnu se jí poškozená svěřila, že se s obžalovaným líbali „o kapotu“ a on jí zatáhl do auta, kde měli sex. Poškozená jí měla říct, že jí obžalovaný držel za ruce a strčil do auta, líbání mělo být vzájemné. Sv. [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že tehdy v létě dělala brigádu a přišly za ní poškozená, [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] a poškozená jí chtěla něco říct, ale jelikož tam byla [REDAKCE] která to neměla vědět, tak jí stihla jen pošeptat, že „spala s [REDAKCE] V tu chvíli to nemohly probrat, takže až den nebo dva poté jí k tomu řekla, že byla opřená o kapotu auta, začali se líbat nebo jí obžalovaný začal líbat a šli dozadu, zde se „spolu vyspali“. Svědkyně uváděla sdělení poškozené v přímé řeči tak, že jí měla říct: „potom mě vzal na zadní sedačky a tam to pokračovalo“. Později poškozená uváděla, že jí to štve a že si to hodně vyčítá. S kamarádkami jí radily, aby to řekla matce a nahlásila to na policii. Sv. [REDAKCE] upřesnila, že obžalovaný měl už dříve na poškozenou „narážky“, že je pěkná a „že se spolu vyspí“, ale obdobně hovořil i ve vztahu ke svědkyni. Pouze sv. [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že se jí ke konci prázdnin poškozená svěřila, že byla „znásilněná [REDAKCE] že tento na ní sahal, i když mu říkala, že to nechce. Svědkyně uvedla, že jí překvapilo sdělení poškozené zejména v tom, že to říkala před všemi lidmi, co tam v tu chvíli byli. Sv. [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že se od své kamarádky [REDAKCE] [REDAKCE] dozvěděl, že poškozená měla mít pohlavní styk s [REDAKCE] (přezdívka obžalovaného). Když se s poškozenou na konci prázdnin setkal v letním kině ve [REDAKCE] (evidentně stejné setkání, o němž hovoří i sv. [REDAKCE] tak řekla, že se „vyspala s tím [REDAKCE] a rozebírala, že jí to mrzí, štve, že jí „ukecal“ a ona to vlastně nechtěla. Když se jí svědek ptal, jestli byla znásilněná, tak kývala, že „asi jo“, pak uvádí, že si myslí, že na to neodpověděla. Svědek uvedl, že není schopen přesně reprodukovat její sdělení, ale že na něj to celé působilo tak, že poškozená to nechtěla, ale obžalovaný jí „ukecal“.
7. Z gynekologického vyšetření poškozené vyplývá, že hymen nemá narušený, nicméně u poškozené je tento natolik pružný, že nelze vyloučit uskutečněný pohlavní styk. Obžalovaný pak předložil screenshot obrazovky svého mobilního telefonu, z něhož vyplynulo, že dne 30.7. (tedy tři dny po události) se jej měla poškozená ptát, zda je doma a nechce večer „přijet na cigo“ a zároveň píše zprávu znění: „Tak přijed, v posteli mám ještě místa dost“. Ze znaleckého posudku znalkyně PhDr. [REDAKCE] [REDAKCE] která vyšetřovala poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] vyplynulo, že tato nemá žádným způsobem narušeny schopnosti správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat realitu. Nemá žádné sklony ke konfabulacím, není u ní přítomna motivace poškozovat obžalovaného. Dotyčná má průměrnou intelektovou výkonnost, nemá kognitivní deficity, její osobnostní vývoj je nevyvážený, s rizikem rozvoje akcentované osobnosti hraničního typu, je emočně nestabilní, snadno zranitelná a zneužitelná. Znalkyně upozornila na velmi obtížné období, kterým poškozená v době činu procházela, kdy jí nejprve zemřel otec, a to v době Covidu, takže

tato neměla možnost s ním být ani v kontaktu, následně se obviňovala, že není schopna dostatečně touto událostí trpět, poté zemřel i strýc, o něhož se pomáhala starat, měla problémy ve škole (šikana), což vše se významně promítlo do jejího stavu, kdy u této aktuálně byla přítomna porucha přizpůsobení, jejímiž projevy jsou sebepoškozování, úzkosti, rozlady, pocity chaosu apod. Znalkyně uvedla, že není pochyb o tom, že poškozená byla fakticky schopná chápat projednávanou událost a byla schopná se i bránit. Dotyčná disponuje běžným rejstříkem znalostí o sexu adekvátním jejímu věku. Obecnou věrohodnost poškozené hodnotila znalkyně jako mírně sníženou pro její formující se osobnostní charakteristiku, k specifické věrohodnosti znalkyně poznamenala, že jí shledává sníženou v otázce popisu míry nátlaku či násilí vůči její osobě, soustavnosti vlastní obrany a v otázce docenění vlastního příspěvku k dané situaci. Znalkyně dále uvedla, že poškozená je osobou zvýšeně se snažící vyhovět okolí, být vstřícná, přičemž při svém jednání může vysílat nečitelné či smíšené signály k okolí. V tomto ohledu v podstatě obdobně hovořila i matka poškozené sv. [REDAKCE] [REDAKCE] která uvedla, že poškozené v souvislosti s problémy, které měla s okolím, říkala: „že se musí umět ohradit, když se jí něco nelíbí, říct to těm dotyčným“, tedy i matka poškozené hovoří o určitém deficitu poškozené jednoznačně vůči okolí vyjádřit svou vůli či postoje.

8. Na základě provedených důkazů soud považuje verzi obžalovaného za vyloučenou. V daném případě poškozená [REDAKCE] popsala pohlavní styk s obžalovaným, prakticky totožně o tomto hovořila, když se svěřovala svým kamarádům i matce. Z lékařské zprávy vyplývá, že k pohlavnímu styku mohlo dojít, byť poškozená nemá porušenu panenskou blánu. Takový závěr je podporován i sdělením matky poškozené, že předmětného dne se měla její dcera znovu sebepoškozovat, což zjistila dle data fotky. Je vcelku známou skutečností, že sebepoškozování je mimo jiné jistým uvolněním psychického napětí, tedy je zřejmé, že poškozená byla z dané události v psychické nepohodě. Takovou nepohodu by jistě nezpůsobil vzájemný polibek a osahávání se s obžalovaným, zvláště za situace, kdy poškozená uvedla, že už se v jednom případě s klukem líbala (což byla její jediná intimní zkušenost). Z výpovědi samotné poškozené je zřejmé, že rozhodně nebyla aktivním iniciátorem dané situace, a v okamžiku, kdy intimní kontakty s obžalovaným začaly přecházet do fáze směřující k pohlavnímu styku, poškozená nejspíš subjektivně takový průběh dění neměla v úmyslu a odmítala ho. Otázkou, kterou soud musel řešit, však byla míra jejího odporu vyjádřená navenek, která pak odráží subjektivní stránku jednání obžalovaného, tedy jak vnímal chování poškozené obžalovaný, resp. jak ho mohl vyhodnotit. Z výpovědi všech svědků – kamarádů s výjimkou sv. [REDAKCE] která hovoří o „znásilnění“, vyplývá, že poškozená jim událost vylicila v podstatě jako pohlavní styk s obžalovaným, jemuž předcházelo líbání. I o pohlavním styku hovoří tak, že „se spolu vyspali, měli sex“ (hovoří o vzájemné interakci, nikoliv o výlučném, konání obžalovaného), či na dotaz sv. [REDAKCE] ohledně kondomu při styku uvádí „jo, měli jsme“ (což se opět spíše vztahuje ke vzájemné aktivitě, než „jo, měl ho“, což by více odpovídalo jednostrannému aktu). Rovněž pojem „vyspání se“ příliš neodpovídá donucení k pohlavnímu styku, kdy by soud očekával spíše popis odpovídající tomu, že obžalovaný jí něco dělal, případně že něco bylo na ní vykonáno. Samotná poškozená v části výpovědi, kdy spontánně popisovala celou událost, hovořila sice o tom, že ona to nechtěla, ale nikterak z její výpovědi nevyplývalo, že by to nějak projevovala navenek. Až k dotazu vyslyšající uvedla, že obžalovanému řekla, že to nechce, že jí je [REDAKCE] let, že nemůže, ale současně uvedla, že na jeho pokyn, aby si svlékla kalhoty, tak učinila bez dalšího odporu (tedy ani verbálně se neohradila, že to nebude dělat apod.). Obdobně když hovořila o tom, že na ní obžalovaný začal sahat před vozidlem a ona mu uhýbala, tak současně uvádí, že se při tom dívala do mobilního telefonu a procházela si aplikaci, tedy opět nehovoří o nějakém jasném a důrazném ohrazení se proti jeho chování. Takové chování v obou případech naznačuje to, co uváděla ve svém posudku i výpovědi znalkyně PhDr. [REDAKCE] tedy že poškozená vysílá k okolí nejednoznačné signály. Intimní kontakt obecně předpokládá určitou fyzickou interakci, je poměrně běžné i to, že jej provází „pošťuchování“, strkání, držení, přitáhnutí či postrčení se mezi zúčastněnými osobami. Ne zcela výjimečným může být předstírané odmítání apod. Z výpovědi svědků – kamarádů poškozené a ostatně i její matky vyplývá, že před samotným pohlavním stykem mělo dojít k určitému

pošťuchování se před vozidlem, o tomto hovoří i obžalovaný. Poté většina z nich, byť poškozená to popírá, hovoří o tom, že mělo dojít k líbání se, aniž by poškozená měla svědkům svěřovat, že tuto aktivitu si obžalovaný na ní vynutil (obecně zrovna danou aktivitu se silou vynucuje dost problematicky). Pokud poškozená popisovala, že dotekům obžalovaného uhýbala, nicméně se s ním současně líbá, tak lze opět přisvědčit znalkyni PhDr. ■■■■ že jde o velmi nejednoznačný signál toho, že poškozená odmítá aktivitu obžalovaného. Dále poškozená pouze popsala, že jí obžalovaný měl za ruku potáhnout k zadním sedačkám a vyzvat jí, aby si sundala kalhoty. Samotné potažení za ruku, pokud nebylo doprovázeno jednoznačným odporem poškozené, ať už verbálním nebo fyzickým, tedy např. pokusem vytrhnout se, přetahováním se apod. dle náhledu soudu taky není násilným překonáváním vážně míněného odporu poškozené. Následuje to, že poškozená sice oznamuje obžalovanému, že „tohle nechce a nemůže, neboť jí je ■■■ let“, ale současně si svléká kalhoty na jeho výzvu, opět aniž by např. odmítla si kalhoty sundat a sdělila, že chce odejít. Poté jí má obžalovaný otočit a strčit na sedačky a tato se již nijak ani verbálně nebrání. Soud si je vědom, že pod pojem násilí je možno zařadit i méně intenzivní fyzické donucení druhého k žádoucí aktivitě, nicméně vždy musí být přítomno vědomí pachatele, že silou překonává skutečný odpor poškozeného.

9. Skutková podstata trestného činu znásilnění dle § 185 odst. 1 trestního zákoníku předpokládá donucení jiného k pohlavnímu styku násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nebo musí být k činu využita bezbrannost poškozeného. S ohledem na věk poškozené – ■■■ let, kdy jde o osobu zcela duševně a intelektuálně zdravou, jejíž mentální vývoj odpovídá věku, nelze o bezbrannosti poškozené vůči danému typu jednání hovořit. Z dokazování je zřejmé, že poškozená měla obvyklé znalosti o sexu odpovídající svému věku, tedy jí muselo být zřejmé, k čemu jednání obžalovaného směřuje. Ostatně sama popsala, že už v době předchozí vůči ní míval poznámky o tom, že „ji zaučí v sexu“, na což reagovala v podstatě s nadsázkou. Byť poškozená dosud neměla zkušenost s pohlavním stykem, měla v tomto ohledu obvyklé znalosti, které již zpravidla zahrnují minimálně představu o tom, že dospělí lidé spolu souloží a jakým způsobem taková soulož probíhá. Matka poškozené uvedla, že s dcerou o těchto věcech hovořily, že jí dokonce upozorňovala na to, že je fyzicky vyvinutá, působí dojmem starší dívky a musí si „dávat pozor“ na to, že by si okolí mohlo myslet, že je vyššího věku a adekvátně tomu k ní přistupovat i v sexuální oblasti. Tedy poškozenou soud nehodnotí jako bezbrannou ve smyslu citovaného ustanovení zákona. Stejně tak nebylo prokázáno a ani tvrzeno, že by ve věci proběhly jakékoliv pohrůžky čímkoliv. Obžalovaný se tak daného činu mohl dopustit pouze násilím, což byla i forma zvolená v obžalobě. Jak již bylo uvedeno výše, násilím se rozumí překonání vážně míněného či předpokládaného odporu poškozeného s použitím síly. Použití určité síly popsala poškozená pouze tak, že jí obžalovaný za ruku potáhl k zadním sedačkám, otočil jí a strčil do vozidla. Potažení za ruku ovšem dle jejích slov mělo předcházet to, že se pošťuchovali, obžalovaný na ní sahal, dle toho, co poškozená sdělila kamarádům, se líbali, a postrčení do vozidla pak mělo předcházet to, že jí obžalovaný řekl, aby si svlékla kalhoty, což učinila. Soud tedy dospěl k závěru, že byť poškozené věří, že takový průběh události nebyl totožný s její vůlí, ona sama nejspíš byla z dění zaskočena a nesouhlasila s ním, tak navenek svou vůli neprojevila tak, aby bylo obžalovanému zcela zřejmé, že tato s ním odmítá mít dobrovolně pohlavní styk a jediný způsob, jakým jí k pohlavnímu styku za daných okolností přimět, je překonat její vážně míněný odpor násilím. Chování poškozené navenek, jak vyplývá z provedených důkazů, se jevílo spíše jako určité rozpaky z neznámé situace, nikoliv však jako jednoznačný odpor či nesouhlas s ní. Obžalovaný tak při svém jednání nebyl minimálně srozuměn s tím, že tím, že dotyčnou potáhl za ruku k autu a postrčil na sedačky, překonává silou její vážně míněný odpor, a to i přesto, že to takto mohla poškozená subjektivně v daný okamžik vnímat. Jednání tak není možno posoudit v rámci skutkové podstaty ustanovení § 185 trestního zákoníku.
10. Nicméně současně bylo prokázáno, že obžalovaný s poškozenou uskutečnil vaginální pohlavní styk, v tomto ohledu soud poškozené uvěřil, její výpověď je konzistentní a logicky zapadá do zjištěného skutkového stavu. Při popisu skutkového děje pak soud do výroku pojal i to, že se

obžalovaný s poškozenou měl líbat, když toto sice poškozená neguje, ale vyplývá to z výpovědi obžalovaného i svědků, jimž se poškozená s událostí svěřila. Obhajoba obžalovaného, že s poškozenou jel na odlehlé místo, zde se pošťuchovali, objímali, osahávali a líbali, on byl vzrušený, ale pak náhle s tímto oba spontánně přestali, neboť si uvědomil, že poškozené není 15 let, zní nevěrohodně a v podstatě i nepřilíš logicky. Obžalovaný znal věk poškozené, tedy s vědomím této skutečnosti s ní jel na dané místo a započal intimní sblížení, není příliš logické, že by náhle s jednáním bez dalšího přestal. Prokázaný skutkový průběh pak odpovídá i další zjištěné skutečnosti, a to, že ač se do té doby obžalovaný s poškozenou vídal a hojně si psali, náhle po události s poškozenou přerušil kontakty, což odůvodnil tím, že měl hodně práce. Takové přerušování vztahů soud považuje za logické vyústění situace, kdy si obžalovaný musel uvědomit, že se dopustil nezákonného jednání, neboť jak sám připustil, věk poškozené znal a věděl tudíž, že s touto nesmí mít pohlavní styk. Lékařská zpráva o prohlídce poškozené pak takový průběh skutkového děje nevylučuje. Pokud bylo obhajobou namítáno, že je velmi nepravděpodobné, aby 15-20 minutový vaginální pohlavní styk nenarušil panenskou blánu poškozené, tak s tímto lze souhlasit, nicméně soud v tomto ohledu nepovažuje výpověď poškozené za věrohodnou. Je známou skutečností, že obecně svědci nejméně přesně odhadují údaje týkající se času či vzdáleností, stejně jako je známou skutečností, že pokud je člověk vystaven něčemu, co je mu nepříjemné, tak nadhodnocuje dobu, po níž daný jev trval. Z výpovědi poškozené vyplynulo, že takový průběh události nečekala, nelíbil se jí, tudíž lze předpokládat, že její časový údaj neodpovídá realitě, tedy fakticky proběhla soulož v kratším časovém intervalu a z lékařské zprávy vyplývá, že s ohledem na pružnost hymenu u poškozené nemuselo k její perforaci dojít. Poškozená popsala, že vnímala to, že jí obžalovaný vsunul penis do pochvy, že se pohyboval dovnitř a ven, tedy popsala to, co trestní zákoník považuje za soulož. Obdobně děj popsala svým kamarádkám a matce, a to vše v době, kdy neměla v úmyslu jednání obžalovaného oznámit orgánům činným v trestním řízení, tedy neměla žádný důvod si vymýšlet (nepředpokládala, že se takovým jednáním bude zabývat soud). Rovněž znalkyně uvedla, že u poškozené jsou v jejím projevu přítomny spíše prvky pro specifickou věrohodnost, co se týče samotné soulože (byla schopna popsat detaily, např. že viděla obžalovaného v odrazu skla, což jsou postřehy, které si obvykle jedinec nevymyslí). V projevu poškozené znalkyně zpochybnila pouze popis míry vlastního odporu vůči jednání obžalovaného či míry vlastního přispění k situaci, což však současně znalkyně vysvětlila, že rozhodně nejde o vědomé či záměrné jednání poškozené, ale o její způsob vnímání reality, což souvisí jednak s životním obdobím, kterým prochází, stejně jako s určitou inklinací k osobnostní poruše. Soud tak považuje za prokázané, že obžalovaný vykonal s poškozenou soulož, a to přesto že věděl, že dotýčná nedosáhla dosud věku 15 let.

11. Ze znaleckého posudku znalkyně MUDr. et Mgr. ■■■■■■■■■■ vyplývá, že obžalovaný netrpí a v době činu netrpěl žádnou duševní poruchou, v době činu byl plně schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto byl schopen plně ovládat. Jeho čin nemohl vycházet z žádné psychopatologie. Obžalovaný tak byl v době činu plně přičetný.
12. Soud zamítl důkazní návrhy obhajoby spočívající ve výslechu svědků ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■ a ■■■■■■■■■■ kteří se všichni měli v podstatě vyjádřit k povaze obžalovaného. Soud považuje předmětné důkazy za nadbytečné, žádná z daných osob neměla být přítomna dané události a soud rozhodně nedospěl k závěru, že by obžalovaný měl trpět nějakými násilnickými či obdobnými charakterovými rysy, proto vyjádření svědků k jeho povaze nepovažuje za přínosné v dané věci.
13. Svým jednáním tak obžalovaný naplnil znaky zločinu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, neboť vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let. Jednání se pak dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť s poškozenou chtěl souložit, byl to on, kdo vyvíjel aktivitu k tomuto směřující, ačkoliv její věk znal.
14. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 a násl. trestního zákoníku. Obžalovaný byl dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku ohrožen zákonnou trestní sazbou odnětí

svobody v trvání jednoho až osmi roků. Obžalovanému polehčuje jeho dosavadní bezúhonnost (§ 41 písm. p) trestního zákoníku), spáchaný čin je zcela jednorázovým vybočením obžalovaného z jinak řádného života. Současně se obžalovaný dopustil trestného činu ve věku ■ let, tedy ve věku blízkém věku mladistvých, což je další polehčující okolností (§ 41 písm. f) trestního zákoníku). Obžalovanému lze přiznat i polehčující okolnost následné lítosti nad činem (§ 41 písm. o) trestního zákoníku). Na druhou stranu v projednávané věci nešlo o případ, kdy by obě zúčastněné osoby byly stejně aktivní ve snaze uskutečnit spolu pohlavní styk či kdy by dokonce poškozená byla iniciátorem trestné činnosti, což také naplňuje skutkovou podstatu daného trestného činu a nepochybně má význam při hodnocení konkrétní míry závažnosti daného činu. Lze říci, že v daném případě poškozená spíše strpěla iniciativu ze strany obžalovaného, tedy byl to on, kdo svou téměř výlučnou aktivitou naplnil znaky daného trestného činu. Při vědomí práva obžalovaného hájit se způsobem, který uzná za vhodný, pak soud tomuto na druhou stranu nemohl přiznat polehčující okolnost v podobě plného doznání, neboť to, že obžalovaný s poškozenou souložil, tento popíral. Soud tak zvolil trest odnětí svobody lehce nad spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře dvou roků a výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou a půl roků, tedy zvolil zkušební dobu v polovině jejího zákonného rámce. Takovou zkušební dobu považuje soud za dostatečnou pro účely určitého dohledu nad chováním obžalovaného (délka zkušební doby nemůže být dle § 85 odst. 1 trestního zákoníku současně kratší než je délka podmíněně odloženého trestu odnětí svobody).

15. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích se připojila poškozená ■■■■■ a to v částce 100.000,- Kč za duševní útrapy utrpěné v důsledku činu (svůj původní návrh na přiznání ztížení společenského uplatnění v částce rovněž 100.000,- Kč před skončením hlavního líčení vzala zpět). Nárok poškozené vyplývá z ustanovení § 2956 obč. zák. (zákon č. 89/2012). V daném případě nepochybně obžalovaný svým jednáním zasáhl do oprávněných zájmů poškozené na ochranu před nežádoucí formou zásahů do oblastí její intimní sféry. Zákon tím, že stanoví hranici 15 let, pod níž jsou osoby mladších dětí chráněny před kontakty sexuálního charakteru právě proto, že jejich duševní stupeň vývoje ještě není na takový druh kontaktů připraven, deklaruje, že takový zásah poškozuje zájmy takového dítěte, čímž způsobuje nemajetkovou újmu zasažené osobě. V případě poškozené ■■■■■ je třeba uvést, že tato v době jednání obžalovaného trpěla určitými psychickými problémy způsobenými ztrátou blízkých osob, problematickým postavením ve škole (šikana) a s těmito se velmi těžce vyrovnávala (sebepoškozování). Jednání obžalovaného pak jistě nepřispělo ke zklidnění této situace, naopak poškozenou nejspíš ještě více znejistilo a rozkolísalo, tedy do celkové neutěšené situace přispělo dalším nežádoucím efektem. Z výpovědi poškozené bylo evidentní, že tato není dosud psychicky a mentálně vyzrálá dostatečně tomu, aby zahájila sexuální život, jednání obžalovaného pro ni představovalo nechtěnou a nežádoucí předčasnou iniciaci sexuálního života. Jako přiměřenou částku k odčinění nemateriální újmy poškozené spočívající v duševních útrapách spojených se zásahem obžalovaného do jejích práv soud považuje částku 50.000,- Kč, která dle náhledu soudu odpovídá i majetkovým poměrům a možnostem obžalovaného, který je výdělečně činným. Proto soud rozhodl dle § 228 odst. 1 trestního řádu o povinnosti obžalovaného zaplatit poškozené nemajetkovou újmu v penězích v dané výši a se zbytkem nároku na náhradu škody poškozenou dle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok

učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27.07.2023

JUDr. Helena Przybylová v. r.
předsedkyně senátu